

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 82/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 15 października 2019 r., sygn. akt V K 958/17 uniewinniającego oskarżoną M. H. od popełnienia zarzuconego jej czynu z art. 231 § 1 kk i art. 160 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# oskarżyciel poślukowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów			
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1). rażąco naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, biegłym , a to art. 442§3 kpk w zw.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

z art. 193§ 1 kpk
w zw. z art. 201
kpk w zw. z art.
167 kpk, polegające
na zignorowaniu
przez Sąd Rejonowy
zapatrywań
prawnych i wskazań
co do dalszego
prowadzenia sprawy
wyrażonych przez
Sąd Okręgowy we
Wrocławiu w
postanowieniu z
dnia 9 października
2017 r. (sygn. akt
IV Kz 742/17),
a w szczególności
zaniechaniu
przeprowadzenia
dowodu z opinii
biegłych, w sytuacji,
gdy Sąd Okręgowy
wskazał, że istnieją
istotne rozbieżności
pomiędzy opiniami
sporządzonymi na
potrzeby innych
postępowań i
pomimo zgłoszenia
przez oskarżyciela
subsydiarnego
wniosku w tym
przedmiocie,
zwłaszcza w sytuacji,
w której w
toku sprawy pojawił
się nowy materiał
dowodowy w postaci
dokumentacji
medycznej z NFZ
potwierdzającej
zeznania
pokrzywdzonego w
zakresie istnienia
choroby i sposobu
jej leczenia, która
to dokumentacja
nie była znana
żadnym wcześniej

powołanym
biegłym;

2). rażące
naruszenie
przepisów prawa
procesowego a to
art. 7 kpk., mające
istotny wpływ na
treść
rozstrzygnięcia,
polegające na
błędnej i
pozbawionej logiki
ocenie materiału
dowodowego, a w
szczególności:

- uznaniu za
wiarygodne
jednocześnie
wyjaśnień
oskarżonej, a także
zeznań
pokrzywdzonego i
materiałów
pochodzących z
(...) Centrum (...),
podczas, gdy
dowody te są
ze sobą wzajemnie
sprzeczne,

- uznaniu za
wiarygodne
jednocześnie
wyjaśnień
oskarżonej, a także
zeznań
pokrzywdzonego i
materiałów
pochodzących z
Narodowego
Fundusz Zdrowia
w zakresie w
jakim dotyczyły one
leczenia
pokrzywdzonego,
podczas, gdy
dowody te są

ze sobą wzajemnie
sprzeczne,

-uznaniu za
wiarygodne
wyjaśnień
oskarżonej w
zakresie treści
przeprowadzonego
wywiadu z
pokrzywdzonym,
podczas, gdy
zeznania
pokrzywdzonego,
poparte materiałem
dowodowym w
postaci
dokumentacji z
Narodowego
Funduszu Zdrowia,
przemawiają za
uznaniem za
wiarygodne zeznań
pokrzywdzonego w
tym zakresie, który
konsekwentnie
zaprzeczał takiemu
przebiegowi
wywiadu,

-zaniechaniu
zbadania i
zweryfikowania
rozbieżności
pomiędzy
zeznaniami
świadców prof. J.
L., prof. Ł.
Ś., a opiniami
pochodzącymi od
biegłych z (...) w Ł.
oraz wyjaśnieniami
oskarżonej, przy
jednoczesnym
uznaniu wszystkich
tych dowodów za
wiarygodne,

-błędnej ocenie
opinii prof. A.

R. i uznaniu jej za niewiarygodną jedynie na podstawie fragmentarycznej analizy jej treści i hipotetycznych założeń, że biegły był nieobiektywny z uwagi na powołanie się na autorytet innego lekarza, przy czym biegły ten jako jedyny dostrzegł zasadność przeprowadzenia obserwacji szpitalnej pacjenta;

3). rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 193§ 1 kpk w zw. z art. 201 kpk, polegające na zaniechaniu powołania nowych biegłych, w sytuacji, gdy znajdujące się w aktach sprawy opinie zlecone przez (...) (...) oraz Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia- Starego Miasta nie dawały odpowiedzi na pytania, kluczowe dla oceny odpowiedzialności karnej oskarżonej, a w szczególności nie odnosiły się do kwestii zaniechania przez oskarżoną przeprowadzenia badania poziomu

	<p>litu w surowicy krwi bezpośrednio po przyjęciu pokrzywdzonego do Aresztu Śledczego, a także zaniechania zlecenia obserwacji szpitalnej w sytuacji, gdy oskarżona jest ordynatorem oddziału obserwacji psychiatrycznej;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego nie jest zasadna.</p> <p>Kontrola odwoławcza zaskarżonego orzeczenia przeprowadzona przez Sąd Okręgowy wykazała, iż procedując w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy nie popełnił żadnych błędów, w szczególności takich, na jakie wskazuje wywiedziony środek odwoławczy. Sąd meriti w sposób prawidłowy, wnikliwy i staranny przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie, zaś ocena zgromadzonych</p>			

dowodów dokonana przez ten Sąd jest w pełni poprawna - nie nosi cech dowolności i uwzględnia tak zasady prawidłowego rozumowania, jak i doświadczenia życiowego. Powyższe implikuje stwierdzenie, że rozstrzygnięcie Sądu orzekającego pozostaje pod ochroną przewidzianą treścią przepisu art. 7 k.p.k.

Sąd Okręgowy w całej rozciągłości aprobuje tok rozumowania przyjęty przez Sąd I instancji i dokonaną przezeń ocenę dowodów uznając, że opiera się ona na pełnym materiale dowodowym i odnosi się do całokształtu dowodów ujawnionych na rozprawie głównej.. Uzasadnienie zaskarżonego rozstrzygnięcia w sposób jasny i zrozumiały tłumaczy, dlaczego Sąd Rejonowy ostatecznie uznał, że oskarżona nie jest sprawcą czynu polegającego na tym, że w okresie od 7 czerwca 2013

r. do 16 grudnia 2013 r. we W. będąc funkcjonariuszem Służby (...) i pełniąc funkcję psychiatry Ordynatora Oddziału Obserwacji S.-Psychiatrycznej w procesie leczenia psychiatrycznego P. K., u którego stwierdzono chorobę psychiczną w postaci zaburzeń afektywnych dwubiegunowych, nie dopełniła obowiązków wynikających z konieczności stosowania prawidłowej terapii lekowej w ten sposób, że przerwała stosowaną od 2005 r. terapię węglanem litu nie weryfikując poziomu litu w surowicy krwi pacjenta, czym naraziła P. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci efektywnego pogorszenia zdrowia pokrzywdzonego powodującego konieczność kolejnych trzech hospitalizacji psychiatrycznych po opuszczeniu Aresztu Śledczego tj czynu z art. 231 § 1 kk i art. 160 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Odnosząc się
natomiast do
podniesionych przez
pełnomocnika
oskarżyciela
subsydiarnego
zarzutów Sąd
Okręgowy w
pierwszej kolejności
oceni zasadność
zarzutu dotyczącego
- zdaniem
skarżącego -
rażącego naruszenia
przepisów prawa
procesowego,
mających istotny
wpływ na treść
rozstrzygnięcia, a to
art. 442§3 kpk w zw.
z art. 193§ 1 kpk w
zw. z art. 201 kpk
w zw. z art. 167
kpk ,polegających
na zaniechaniu
przeprowadzenia
dowodu z opinii
biegłych w sytuacji
istnienia
sprzecznych opinii
biegłych.

Zarzut ten nie jest
zasadny z tego
powodu, że w
niniejszym
postępowaniu Sąd
Rejonowy
dysponował opinią
biegłych z (...) (...)
Medycyny Sądowej
z Ł. z dnia 30
września 2014 r. /
k. 281-307 /. Z
treści tej opinii
wynika, że biegli ci
oceniając zasadność
podejmowanych
wobec oskarżyciela

subsydiarnego
czynności
lecniczych w czasie
jego pobytu w
Areszcie Śledczym
we W. mieli na
uwadze
dokumentację
lekarską dotyczącą
stanu zdrowia P.
K., a zwłaszcza, z
wywiadem podanym
przez oskarżyciela,
który podał w
czasie umieszczenia
go w areszcie, że
rozpoznano u niego
chorobę afektywną
(...), z zaleceniem
przyjmowania (...)
i T. oraz , że
choruje on od
9 lat. Jednocześnie
biegli analizując
dokumentację
stwierdzili, że u
chorych z myślami
samobójczymi,
którzy przyjmują
preparaty litu, ze
względu na mały
indeks
terapeutyczny (...) /
nadmiar (...) na
właściwości
toksyczne /, należy
zachować szczególne
środki ostrożności
i rozważyć zmianę
leczenia. Tym
samym biegli podali,
ze w przypadku
oskarżyciela
subsydiarnego
zaniechanie
podawania (...) nie
było błędem .
Jednocześnie biegli
swoje wnioski
wyprowadzili na

podstawie dokumentacji, zeznań lekarzy, w tym lekarzy psychiatrów oraz psychologa zatrudnionych w Areszcie Śledczym, którzy nie stwierdzili u oskarżyciela choroby psychicznej.

Zauważyć też należy, że biegli w opinii nie zanegowali faktu przyjmowania (...) przez P. K. / k. 306,307 t. II akt postępowania prokuratorskiego w tym miejscu należy, że z informacji uzyskanej w toku toczącego się postępowania od Narodowego Funduszu Zdrowia wynika, że oskarżyciel subsydiarny realizował recepty na węglan litu (k. 255-285 t. II akt sądowych).

Nie może to jednak podważyć podstawowego wniosku biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. opartego o dostępną dokumentację medyczną i zeznania lekarzy aresztu, że odstąpienie wobec P. K. leczenia węglanem litu nie było błędem.

Biegli powołani do sprawy z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. wydali też w niniejszej sprawie opinię uzupełniającą uwzględniającą dodatkowy materiał dowodowy, w szczególności akta postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej przy (...) (...) we W. z zawartą w aktach tego postępowania opinią A. R. oraz z dokumentacją lekarską z leczenia szpitalnego po opuszczeniu Aresztu Śledczego przez P. K. , jak też odnieśli się do zagadnienia dotyczącego związku między działaniami lub zaniechaniami lekarzy Aresztu Śledczego a ewentualnym narażeniem oskarżyciela substydarnego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu./ patrz postanowienie z dnia 26 czerwca 2014 r. k. 634 t. V akt prokuratorskich /. Biegli podtrzymali wnioski zawarte w opinii podstawowej,

podając, że nie
można wykazać
związku
przyczynowo –
skutkowego
pomiędzy
odstawieniem w
leczeniu P. K. (...) przy
założeniu, że przed
przyjęciem do Aresztu
Śledczego we W. faktycznie
przyjmował on ten lek,
a pogorszeniem jego
stanu zdrowia psychicznego
po opuszczeniu Aresztu,
a także podtrzymali
wniosek, że nie była
błędna decyzja o
odstawieniu (...) w
procesie leczenia P. K.
w Areszcie Śledczym /
k. 641 – 664 t. V akt
prokuratorskich /.

Zauważyć należy, że
opinia uzupełniająca
biegłych z (...) (...) Medycyny
Sądowej z Ł. była
spowodowana tym, że
w (...) (...) toczyło się
postępowanie wyjaśniające,
które Okręgowy Rzecznik
Odpowiedzialności Zawodowej
przy (...) (...) postanowieniem
z dnia 26 listopada 2013 r.
wszczał na podstawie skargi
ojca oskarżyciela subsydiarnego
M. K. na nieprawidłowe
leczenie P. K. / k. 374 t. II
akt postępowania

prokuratorskiego. W ramach tego postępowania opinię sporządził (...). A. R., który końcowo stwierdził, że postępowanie z oskarżycielem w czasie pobytu w Areszcie Śledczym nie było prawidłowe, a dotyczy to nieuzasadnionego przerwania podawania (...), w sytuacji gdy brak było przekonujących przesłanek z wywiadu i stanu klinicznego uzasadniających kwestionowanie rozpoznania choroby jako długotrwałego procesu w związku z którym węglan litu był stosowany.. Nadto (...) A. R. stwierdził, że odstawienie (...), przy założeniu prawidłowości rozpoznania choroby afektywnej dwubiegunowej u P. K. mogło mieć wpływ na pogorszenie jego stanu psychicznego. / k. 384 t. II akt postępowania prokuratorskiego /.

Na podstawie wniosków zawartych w tej opinii Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności

Zawodowej w dniu
04 sierpnia 2014 r.
postanowił
przedstawić
oskarżonej M. H.
zarzut naruszenia
art. 8 kodeksu etyki
zawodowej / k. 385 t.
II akt postępowania
prokuratorskiego /.

W toczącym się
postępowaniu przed
Rzecznikiem
Odpowiedzialności
Zawodowej przy (...)
(...) zwrócono się
do (...). A. R.
o wydanie opinii
uzupełniającej, który
jednak oświadczył,
że wydanie opinii
uzupełniającej
będzie możliwe
dopiero w
późniejszym
terminie . Dlatego
Rzecznik zwrócił się
o wydanie opinii
do zespołu biegłych
dr. n. med. J. W.
i dr. n. med., R.
L., którzy stwierdzili
w wyniku analizy
dokumentacji i
zeznań świadków, że
oskarżona podjęła
zasadną decyzję
nie zlecając terapii
węglanem litu oraz
że brak podawania
(...) w czasie pobytu
w Areszcie Śledczym
nie spowodował
pogorszenia stanu
psychicznego P. K..
Zasadnie zatem Sąd
I Instancji nie
oparł się na opinii
(...). A. R., gdyż

bez wydania opinii uzupełniającej, a do jej wydania nie doszło, opinia ta była opinią niepełną i w istocie nie mogły jej ustalenia stanowić podstawy do czynienia ustaleń faktycznych. w niniejszej sprawie.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2016 r. umorzył postępowanie wyjaśniające przeciwko M. H., które to orzeczenie zostało utrzymane w mocy postanowieniem z dnia 11 stycznia 2017 r. przez Okręgowy Sąd Lekarski (...) Izby Lekarskiej we W. / k. 35- 42 tom I sądowy /.

Słusznie Sąd Rejonowy oparł się zatem na opinii biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł., gdyż zawarte w tej opinii wnioski dotyczące oceny zasadności zaprzestania leczenia oskarżyciela substydiarnego węglanem litu w czasie pobytu w Areszcie Śledczym we W. mają też potwierdzenie w opinii wydanej przez

lekarzy psychiatrów
w sprawie
prowadzonej przez
Prokuraturę
Okręgową we
Wrocławiu sygn.. akt
V Ds. 88/12, w
której P. K. był
osobą podejrzaną.
Biegli N. B. i C. P.
po ambulatoryjnym
badaniu i analizie
dostępnej
dokumentacji
wydali w dniu 07
października 2013
r. opinię sądowo-
psychiatryczną,
stwierdzając , że
rozpoznanie u P. K.
zaburzeń
afektywnych
dwubiegunowych
było błędne / k.63
t III postępowania
prokuratorskiego /,
podając
jednocześnie
podstawy takiego
stanowiska. Biegli
zawarli też w
opinii , że u
opiniowanego nie
wystąpiła
chorobowa
dekompensacja
stanu psychicznego,
w tym w obrazie
rozpoznawanej u
niego w przeszłości
choroby psychicznej
(zaburzeń
afektywnych
dwubiegunowych).
Nie nastąpiła też
dekompensacja
mimo niestosowania
(...)/ k.30-66 t

III postępowania
prokuratorskiego /.

Z powyższej opinii
wynika też, że biegli
N. B. i C. P. opiniując
w sprawie V Ds.
88/12 odnieśli się
do zaświadczenia o
leczeniu

oskarżyciela
subsidiarnego
wydanych przez
prof. dr hab. n. med.
J. L. z dnia 08
czerwca 2013 r. i
opiniami z dnia 18
czerwca 2013 r. i 25
lipca 2013 r. oraz
zaświadczeniem

prof. dr. hab. Ł. Ś. z
dnia 03 lipca 2013 r.
oraz dokumentacje
z leczenia P.
K. u obu tych
lekarzy, a także z
leczenia szpitalnego.

Tym samym wnioski
tej opinii biegłych
lekarzy psychiatrów
dotyczące zostały
oparte nie tylko
na całej dostępnej
dokumentacji ale co
istotne także na
przeprowadzonych
przez lekarzy
Aresztu Śledczego
konsultacjach stanu
zdrowia oskarżyciela
subsidiarnego.

Podkreślić należy, że
opinia powyższych
biegłych nie dotyczy
bezpośrednio tej
sprawy, gdyż biegli
sporządzili ją na
potrzeby innego
postępowania

(sygn.. akt V

Ds. 88/12) to poruszone w tej opinii zagadnienia są podmiotowo i przedmiotowo związane z procesem leczenia P. K. w Areszcie Śledczym we W..

Wbrew zarzutowi skarżącego nie można też podważyć ustaleń zawartych w opinii biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. w oparciu o zeznania J. L. i Ł. Ś.. Istotnie diagnozowali oni i konsultowali stan zdrowia oskarżyciela substydarnego. J. L. podał, że około 9 lat przed datą złożenia zeznania przed Okręgowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Dyscyplinarnej , które miało miejsce w dniu 17 lutego 2015 r. (k. 472-473 t. IV akt prokuratorskich) diagnozował P. K., a ostatni kontakt z oskarżycielem miał miejsce rok przed jego aresztowaniem, przy czym w sposób jednoznaczny J. L. składając zeznania na rozprawie w dniu 19 września 2018 r. (k. 179 odwrot - 181 t I akt sądowych) zeznał, że wystawiane przez niego zaświadczenia

oraz opinie były wydawane na prośbę ojca P. K. i na podstawie informacji uzyskanych od H. K... świadek ten podał też, że nie prowadził dokumentacji dotyczącej leczenia P. K. a jedynie „ luźne „ notatki. Oraz, że nie badał oskarżyciela w czasie jego pobytu w areszcie.

Świadek Ł. Ś. zeznał na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019 roku (k. 225 - 226 t. II akt sądowych), że wystawiane przez niego zaświadczenia były bez znajomości aktualnego stanu zdrowia oskarżyciela a oparte jedynie o na doświadczeniu zawodowym oraz relacji ojca P. K. o stanie zdrowia syna w czasie pobytu w areszcie.

Ł. Ś. zeznał też, że ostatni kontakt z P. K. miał kilka lat przed jego aresztowaniem i o tym , że oskarżyciel był systematycznie leczony węglanem litu wie od jego ojca.

W oparciu o powyższe dowody zasadnie Sąd Rejonowy uznał, że

brak było podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego o powołanie innego zespołu biegłych (k. 240 t. II akt sądowych) , zwłaszcza, że oprócz argumentacji uzasadniającej tę decyzję sądu należy zauważyć – co już wyżej podniesiono - , że oskarżona w czasie konsultacji przeprowadzonej z oskarżycielem po jego osadzeniu w areszcie nie wykluczyła w sposób jednoznaczny istnienia schorzenia podanego przez P. K. , o czym świadczy zlecenie badania na obecność (...) a także to, że wnioski zawarte w dokumentacji były oparte o relacje oskarżyciela, że leczył się niesystematycznie, że zażywał środki odurzające. Te okoliczności potwierdziła oskarżona na rozprawie w dniu 23 maja 2018 r. (k. 167-168 t. I akt sądowych) a jej wyjaśnienia mają potwierdzenie w zapisach w książce zdrowia osadzonego P. K. (k. 1

- 29 t. III akt prokuratorskich).

Powyższe rozważania dają zatem podstawę do przyjęcia, że wnioskowanie o powołanie innego zespołu biegłych dla oceny czy oskarżona dopuściła się błędu medycznego odstawiając leczenie oskarżyciela węglanem litu a to miało spowodować pogorszenie stanu zdrowia P. K. jest chybione, gdyż co słusznie zauważyła w odpowiedzi na apelację obrońca oskarżonej, powołując się na treść postanowienia SN z dnia 20 grudnia 2018 r. V KK 520/18, że fakt, iż opinia biegłych nie jest przekonująca dla stron, nie może stwarzać podstawy do powołania nowych biegłych. Wynika z tego, że opinia biegłych nie może zostać podważona w sytuacji, gdy dokonana przez sąd meriti ocena tej opinii realizuje wymogi kompletności, rzetelności, jasności i logiczności, a więc gdy jest oparta na całości materiału dowodowego i jest

zgodna ze
wskazaniami
wiedzy. Te wymogi
w pełni spełnia
opinia podstawowa i
uzupełniająca
biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z
Ł. i dlatego zasadnie
Sąd Rejonowy na jej
podstawie dokonał
oceny zarzutu
postawionego
oskarżonej M. H. .

Nie można też
podzielić zasadności
zarzutu
pełnomocnika
oskarżyciela
subsydiarnego
dotyczącego obrazy
art. 7 kpk. Z
treści uzasadnienia
tego zarzutu wynika
bowiem, że Sąd
Rejonowy dopuścił
się błędnej i
pozbawionej logiki
oceny materiału
dowodowego, a w
szczególności dając
wiarę wyjaśnieniom
oskarżonej ,
zeznaniom P. K. i
materiałów
pochodzących z (...) Centrum (...), z
materiałów
pochodzących z
Narodowego
Funduszu Zdrowia
podczas gdy są
one sprzeczne, dalej
dając wiarę
wyjaśnieniom
oskarżonej co do
treści wywiadu z
oskarżycielem
subsydiarnym prze

osadzeniu go w areszcie oraz obrazu przepisów postępowania polegającej na zaniechaniu zbadania i zweryfikowania rozbieżności pomiędzy zeznaniami świadków J. L., Ł. Ś., zeznaniami biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. oraz wyjaśnieniami oskarżonej.

Należy w tym miejscu ponownie odwołać się do treści pisemnego uzasadnienia Sądu Rejonowego, a zwłaszcza oceny opinii biegłych, w tym opinii A. R. (k. 419- 420 t. III akt sądowych). Sąd i Instancji dokonując tej oceny podał powody zakwestionowania opinii A. R., uznając, że treść oświadczenia tego biegłego z dnia 24 lipca 2015 r. dotyczącego odmowy sporządzenia opinii uzupełniającej nie pozwala na oparciu ustaleń faktycznych na tej opinii, gdyż opinia ta nie spełnia kryterium bezstronności. Słusznie Sąd i Instancji uznał,

że motywacja A. R. podana w oświadczeniu niweluje rzetelność opinii.

Tym samym oparcie przez Sąd Rejonowy ustaleń na wnioskach opinii podstawowej i uzupełniającej biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. było zasadne, zwłaszcza, że biegli ci wzięli pod uwagę wyniki konsultacji w (...) Centrum (...) z dnia 06 czerwca 2013 r. a nie 06 czerwca 2003 r. jak omyłkowo podano w opinii (k. 7 t.III akt prokuratorskich, k. 39 t. II akt prokuratorskich) oraz zawarte w tej opinii wnioski korespondują - jak już wyżej podano - z wnioskami opinii zespołu biegłych dr. n. med. J. W. i dr. n. med., R. L., jak też ustalenia opinii biegłych z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. dotyczące zasadności odstawienia (...) w procesie leczenia P. K. w ramach jego pobytu w areszcie nie było błędem mają potwierdzenie w treści opinii biegłych N. B. i C. P., którzy - jak już wyżej podano - zeznali, że

u opiniowanego nie wystąpiła chorobowa dekompensacja stanu psychicznego, w tym w obrazie rozpoznawanej u niego w przeszłości choroby psychicznej (zaburzeń afektywnych dwubiegunowych). Nie nastąpiła też dekompensacja mimo niestosowania (...)/ k.30-66 t III postępowania prokuratorskiego należy, w ślad za Sądem Rejonowym (k. 420 odwrót – 421 t. III akt sądowych), że oskarżyciel subsydiarny w czasie prawie 6 miesięcznego pobytu w areszcie był wielokrotnie konsultowany przez lekarzy aresztu i biegłych, którzy nie rozpoznali u P. K. zaburzeń afektywnych dwubiegunowych. Przeprowadzone konsultacje mają potwierdzenie w zapisach w Książce (...) Osadzonego (k. 1-25 t III akt prokuratorskich). Także słuchani w sprawie świadkowie pracownicy służby zdrowia aresztu J. P. , W. G. zeznali, że nie widzieli po przeprowadzonych

konsultacjach
potrzeby podania
oskarżycielowi (...)
Świadek J. C.
przyjmując P. K.
do aresztu i po
przeprowadzonym
wywiadzie zlecił
konsultacje
psychiatryczną, zaś i
K. K. (2) – psycholog
podała, że miała
jeden raz kontakt z
P. K., wystawiając
kartę osadzonego
zagrożonego
samobójstwem, przy
czym nie
zaobserwowała u
pacjenta obniżonego
nastroju. Nadto
świadek ten zeznał,
że oskarżyciel
przyznał fakt
zażywania
amfetaminy.. Z
treści pisemnych
motywów wyroku
(k. 419 t III
akt sądowych)
wynika, że Sąd
Rejonowy dokonał
oceny zeznań
świadków i ocena
ta w żaden sposób
nie wykracza poza
ramy zakreślone art.
7 kpk.

Dokonanej przez
Sąd I Instancji
oceny dowodów nie
podważa
dokumentacja
uzyskana z
Narodowego
Funduszu Zdrowia.
Realizacja recept
przez P. K.
także w okresie

poprzedzającym osadzenie go w areszcie nie świadczy o wadliwości leczenia w czasie pobytu w warunkach izolacji. Z wywiadu wynika, że oskarżyciel subsydiarny zażywał węglan litu nieregularnie i nie badał też systematycznie poziomu (...) w surowicy a takie badanie było istotne, gdyż przekroczenie poziomu terapeutycznego powodowało zagrożenie dla zdrowia. Nie bez znaczenia był też fakt zażywania przez P. K. środków odurzających. Te elementy w powiązaniu z przeprowadzoną rozmową w ramach konsultacji rzutowały na zalecenia oskarżonej co do leczenia osadzonego P. K., w tym odstawienia leczenia węglanem litu..

Podkreślenia

wymaga też to, że personel medyczny Aresztu Śledczego we W. wiedział, że oskarżyciel subsydiarny jest synem profesora nauk medycznych M. K., który

kwestionował sposób leczenia, a zwłaszcza „ błędne i uporczywe „ decyzje oskarżonej. W tej sytuacji zupełnie nieracjonalny byłby upór oskarżonej w preferowaniu leczenia bez podawania P. K. (...), O słuszności stanowiska oskarżonej o odstawieniu leczenia węglanem litu świadczy stanowisko biegłych stwierdzających, że takie postępowanie nie było błędem.

Biegli z (...) (...) Medycyny Sądowej z Ł. w opinii uzupełniającej, na podstawie dokumentacji lekarskiej leczenia P. K. po opuszczeniu Aresztu Śledczego, stwierdzili, że pogorszenie jego stanu psychicznego może być spowodowane wieloma czynnikami, nie tylko odstawieniem (...) i dlatego nie można wykazać związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy odstawieniem (...) a pogorszeniem jego stanu zdrowia psychicznego (k.

k 663 t. V akt prokuratorskich).

Biegli Ci zeznali też, że z uwagi na stwierdzenie, że leczenie P. K. w czasie pobytu w areszcie nie było błędne odpowiedź na pytanie czy postępowanie lekarzy Aresztu Śledczego we W. naraziło oskarżyciela na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu jest bezprzedmiotowe, zwłaszcza, że osadzony był pod stałą opieką lekarską i w czasie pobytu nie obserwowano niepokojących objawów, które wskazywałyby na pogorszenie jego stanu zdrowia (k. 662 t. V akt prokuratorskich).

Akceptując w pełni zasadność dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny materiału dowodowego, w tym ocenę opinii biegłych , jak też rozważania Sądu I Instancji dotyczące znamion czynu zarzuconego oskarżonej, to brak było podstaw do uwzględnienia apelacji

<p>pełnomocnika oskarżyciela subsidiarnego, w tym ewentualnych rozważań o konieczności dopuszczenia dowodu z innych biegłych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu.</p> <p>W złożonym środku odwoławczym pełnomocnik oskarżyciela subsidiarnego ponowił wniosek dowodowy o powołanie zespołu biegłych na okoliczności jak w piśmie z dnia 21 czerwca 2019 r., a także wniósł o zadanie biegłym, w szczególności, pytań: czy niezależnie od wywiadu przeprowadzonego z oskarżycielem, w sytuacji, gdy przedstawił on dokumentację z (...), wskazującą diagnozę i dotychczasowy sposób terapii,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>zaniechanie przeprowadzenia badania poziomu litu w surowicy krwi było działaniem prawidłowym oraz czy jeżeli przyjąć, że wyniki wywiadu w dniu przyjęcia oskarżyciela do Aresztu Śledczego były niejednoznaczne, a także wobec braku przeprowadzenia badania poziomu litu, przed zmianą diagnozy postawionej przez innych lekarzy, uzasadnionym było przeprowadzenie obserwacji psychiatrycznej.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec nieuwzględnienia zarzutów, wnioski uznać należało za niezasadne.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie dopatrzone się uchybień, które podlegają uwzględnieniu niezależnie od</p>	

	kierunku i granic zaskarżenia orzeczenia.	
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 15 października 2019 r., sygn. akt V K 958/17 uniewinniającego oskarżoną M. H. od popelnienia zarzuczonego jej czynu z art. 231 § 1 kk i art. 160 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
Zarzuty apelacji okazały się nietrafione, co wykazano powyżej, stąd zaskarżony		

wyrok należało utrzymać w mocy.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	Podstawą obciążenia oskarżyciela posiłkowego kosztami sądowymi za postępowanie		

	<p>odwoławcze i wymierzenia mu opłaty za II instancję stanowi przepis art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 16 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.</p>
7. PODPIS	

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela substydianego P. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonej M. H. od popełnienia zarzuczonego jej czynu z art. 231 § 1 kk i art. 160 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana